

Bilag II.**Oversigt**

over

**de Raiffeisen'ske Laanekassers og de Schulze-Dehtz'sches
Kreditkassers Virkemaade og Betydning**

af

cand. jür. Assistent i Landbrugsministeriet P. D. M. Andersen.

I. De Raiffeisen'ske Laanekasser.**A. De lokale Kasser.**

Disse Kasser eller Foreninger, der have Navn efter deres Stifter, Raiffeisen, som med stor Udholdenhed og Opofrelse arbejdede for den i dem nedlagte Tanke, gaa tilbage til Aaret 1847. Den første blev dannet i Winteren 1847—48 i Westermald, derpaa fulgte i 1849 Foreningen i Flammerfeld, 1852 Foreningen i Heddesdorf, og senere fulgte flere; men det var dog først efter 1864, at Tanken rigtig slog igennem og at der kom Fart i Oprettelsen af og Interessen for disse Foreninger.

Formaal:

Hjælp eller Selvhjælp til økonomisk og sædelig Fremgang gennem Gensidighed. (Solidaritet).

Disse Foreningers Formaal er gennem solidarisk (gensidig) Sammenlutning at skaffe Landbrugere Laan til udelukkende Brug i deres Agerbrug. Raiffeisen, der var gennemtrængt af en stærk kristelig og social Følelse, opstillede dog Formaal for disse Foreninger med videre Rammer, idet han ikke blot ønskede, at de som Laaneforeninger skulde yde Hjælp overfor Landbrugets Kreditbehov ved billige Laan og derved værne Landbrugerne mod Ager og Udfugning, men ogsaa, at de efterhaanden skulde optage saadanne Opgaver, som ellers realiseres gennem Forbrugsforeninger, Afdægsforeninger, ja virke for Alverdensforsørgelse, Folkebiblioteker o. lign. Ved disse Foreningers lokale Begrænsning og Medlemmernes indbyrdes Solidaritet ere de i Virkeligheden blevne, hvad deres Stifter ønskede, Foreninger til Selvhjælp gennem Gensidighed.

Foreningernes karakteristiske Egenheder og Indretning ere følgende: